

Τα μνημόσυνα ωφελούν μόνο τους νεκρούς, ή ωφελούν και τους ζωντανούς;

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Ερώτηση: Πάτερ, τα μνημόσυνα ωφελούν μόνο τους νεκρούς, ή ωφελούν και τους ζωντανούς;

Άκουσε κόρη μου, την εποχή του κομμουνισμού στη Ρωσία η εκκλησία του Θεού ήταν υπό διωγμό, κανένας δε μπορούσε από φόβο να πάει στην εκκλησία να βαπτισθεί ή να παντρευτεί χριστιανικά. Σε ένα ανθρακωρυχείο της Ρωσίας δούλευαν εβδομήντα εργάτες και έβγαζαν κάρβουνο. Ένας από τους εργάτες ήταν κρυπτοχριστιανός και μαζί με τη γυναίκα του, που ήταν ευσεβής Χριστιανή, πήγαιναν σε μια εκκλησία, που ήταν σε ένα κρυφό υπόγειο και εκεί εκκλησιάζονταν.

Μια μέρα έγινε έκρηξης και τινάχθηκε το στόμιο του ανθρακωρυχείου και έκλεισε μέσα τους εβδομήντα εργάτες.

Οι εμπειρογνώμονες είπαν ότι όλοι σκοτώθηκαν και δεν υπάρχει πιθανότητα να επέζησε κανείς, διότι κόπηκαν οι σωλήνες που τους τροφοδοτούσαν με αέρα. Μόλις το έμαθε η γυναίκα του χριστιανού ανθρακωρύχου, άρχισε, από την ημέρα που πέθανε ο άνδρας της, να πηγαίνει στον ιερέα που λειτουργούσε στην κρυφή

εκκλησία τρία πρόσφορα, ένα μπουκάλικρασί, θυμίαμα και καρβουνάκια και τρία κεριά για να κάνει μνημόσυνο ο ιερέας για τον άνδρα της.

Την δέκατη Πέμπτη ημέρα την ανταμώνει κάποιος άνδρας στο δρόμο και της λέει: «Μην πας τα πρόσφορα στον ιερέα, διότι δεν είναι σήμερα στην εκκλησία».

Και η γυναίκα γύρισε πίσω εκείνη την ημέρα. Συνέχισε όμως να πηγαίνει τα απαραίτητα πρόσφορα όλες τις άλλες μέρες μέχρι την τεσσαρακοστή ημέρα.

Σε πολλά μέρη της Ρωσίας έχουν συνήθεια κάθε μέρα να τελούν μνημόσυνο μέχρι τις σαράντα μέρες. Άρχισαν να διαμαρτύρονται όλες οι γυναίκες στις αρμόδιες υπηρεσίες και ζητούσαν να βγάλουν τους άνδρες τους από το ανθρακωρυχείο για να τους δούνε και να τους θάψουν σε νεκροταφείο.

Άρχισαν οι εκσκαφές και είχαν βγάλει εξήντα εννιά νεκρούς. Έμενε ακόμη ο άνδρας που πίστευε στο Χριστό. Όταν έφτασαν στο μέρος που ήταν αυτός ακούνε τα σωστικά συνεργεία « Αδέλφια προσέξτε, διότι πάνω από μένα είναι μια ετοιμόρροπη πέτρα». Απόρησαν και είπαν: «Πως είναι δυνατόν να ζει κανείς σε τέτοιο βάθος χωρίς αέρα και νερό σαράντα μέρες;» Όταν η γυναίκα πήγαινε τα πρόσφορα στην εκκλησία, έβλεπε ο ιερέας ότι κάθε μέρα έλειπε ένα πρόσφορο, μισό κρασί, λάδι θυμίαμα, καρβουνάκια και τα κεριά. Και είπε ο ιερέας, απόψε θα φυλάξω να δω ποιος κλέβει τα πρόσφορα της γυναίκας αυτής.

Κάποια στιγμή βλέπει μέσα στο ιερό να ανάβει μια φλόγα τρία μέτρα ύψος και μέσα στη φλόγα να σχηματίζεται ένας πανέμορφος λευκοφορεμένος άγγελος και να παίρνει το πρόσφορο, το κρασί, το λάδι, τα καρβουνάκια, το θυμίαμα και τα κεριά και πάει να φύγει!

Και τότε εμφανίζεται ο ιερέας και λέει:

«Πρώτη φορά βλέπω και αγγέλους να κλέβουν».

Ο Άγγελος απάντησε:

«Δεν τα κλέβω, αλλά θα μάθεις αργότερα που τα πηγαίνω».

Μόλις πήραν την πέτρα οι εργάτες, τα έχασαν, διότι είδαν τριάντα εννιά πρόσφορα μισοφαγωμένα, λάδια, κεριά, μισοκαμένο θυμίαμα και μπουκάλια με

κρασί.

Και του είπαν:

«Τι είναι όλα αυτά, ποιος τα έφερε εδώ;»

Και λέει ο χριστιανός:

«Όταν έγινε η έκρηξης την πρώτη μέρα κόντεψα να πεθάνω.

Τη δεύτερη μέρα όμως ερχόταν ένας λευκοφορεμένος άνθρωπος, που κρατούσε στο ένα χέρι σταυρό και στο άλλο μια τσάντα με πρόσφορο, κρασί, κεριά, θυμίαμα και λάδι και μου πρότεινε να φάω ψωμί και κρασί και όταν το ευλογούσε ήταν τόσο νόστιμο, που δεν είχα φάει πιο νόστιμο ψωμί. Μετά άναβε το κεριά και είχα φως και όταν άναβε το καρβουνάκι και το θυμίαμα πλημμύριζε όλο το μέρος με καθαρό αέρα και ανέπνεα. Αυτό γινόταν κάθε μέρα και νύχτα μέχρι που με βρήκατε εσείς, κρατούσα το ωρολόγι μου και κατάλαβα ότι πέρασαν σαράντα μέρες.

Μια μέρα όμως κόντεψα να πεθάνω, διότι δεν είχε έρθει ο αόρατος αυτός άνθρωπος και όταν ήρθε την άλλη μέρα τον ρώτησα, γιατί δε μου έφερες χθες πρόσφορο; Κόντεψα να πεθάνω. Και αυτός μου απάντησε: Στο δρόμο παρουσιάστηκε ο διάβολος με μορφή ανθρώπου, σταμάτησε τη γυναίκα σου και της είπε, ότι ο παπάς δεν είναι στην εκκλησία και εκείνη τον πίστεψε και γύρισε πίσω και εγώ δεν είχα τι να σουφέρω, διότι δεν πήγε τα απαραίτητα για το μνημόσυνό σου.

Και συνέχισε να μου λέει: Είμαι Άγγελος Κυρίου Θεού Παντοκράτορος και απεστάλην να σε κρατήσω στη ζωή, γιατί έχεις ευσεβή σύζυγο και για να μάθουν οι κομμουνιστές, που έδιωξαν τον Θεό απ' την πατρίδα σου ότι ο Θεός είναι η Ζωή και η Ανάστασις και ο πιστεύων εις Αυτόν ου μη αποθάνει εις τον αιώνα τον άπαντα».

Αυτό το γεγονός το έγραψαν οι ευρωπαϊκές εφημερίδες και το διάβασα όταν ήμουν στην Ευρώπη.

Οι ρωσικές αθεϊστικές εφημερίδες το αποσιώπησαν σαν να μη έγινε τίποτα. Αλλά από στόμα σε στόμα διαδόθηκε σε πολλούς και άρχισαν να πηγαίνουν ξανά οι θαρραλέοι στις εκκλησίες, διότι κατάλαβαν ότι καλύτερα να είσαι με τον Θεό παρά με ατελείς και επιζήμιες θεωρίες. Εδώ, αγαπητοί μου Χριστιανοί βλέπουμε ότι τα μνημόσυνα δεν ωφελούν μόνο τις ψυχές, που βρίσκονται στον ουρανό, αλλά

ωφελούν και τους ζώντας. Διότι, όποιος κάνει μνημόσυνα στους αποδημήσαντες συγγενείς των, πιστοποιεί ότι πιστεύει στον Θεόν και στην ύπαρξιν της ψυχής και θα έρθει η μέρα που θα βρει μεγάλο έλεος από τον Θεό. Για αυτό πάντα να κάνετε μνημόσυνα, δεν χρειάζεται να είναι πολυτελή, φτάνει ένα πιάτο σιτάρι. Και στο πολυτελές και στο απλό οι ευχές θα διαβασθούν. Αν διαβάσετε τα πατερικά συγγράμματα, θα δείτε ότι σε πολλούς πατέρες έδειξεν ο Θεός δι' οράματος ότι τα μνημόσυνα ωφελούν τις ψυχές που βρίσκονται στον ουρανό.

Εάν μια ψυχή βρίσκεται στην κόλαση, σταματούν τα βασανιστήρια όση ώρα διαρκεί το μνημόσuno και καλυτερεύει η κατάστασή της. Εάν μια ψυχή βρίσκεται στον παράδεισον, τότε ο Θεός μετατρέπει τις ευχές του ιερέως και των Χριστιανών σε δώρα. Και στεφανώνει την ψυχή με χαρά και ευφροσύνη και αυτός που κάνει το μνημόσuno, το όνομά του γράφεται στο βιβλίον της ζωής για να ανταμειφθεί την ημέρα της κρίσεως και της ανταποδόσεως.

Πηγή: synodoiporia.gr